

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Лазаренко Раїса Павлівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) пункту 11 частини першої статті 1, частини п'ятої статті 13 Закону України „Про житлово-комунальні послуги“ від 9 листопада 2017 року № 2189–VIII (далі – Закон № 2189) *щодо впровадження плати за абонентське обслуговування (не перевищуючи визначений Кабінетом Міністрів України її граничний розмір) та публічного договору приєднання*, частини третьої статті 11 Закону № 2189 *щодо виплати споживачу передбачених законодавством пільг на оплату житлово-комунальних послуг в грошовій формі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України*, частини четвертої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист“ від 24 березня 1998 року № 203/98–ВР *щодо умов надання пільг, передбачених пунктами 6 та 11 статті 6 цього Закону, а саме: „якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередніх шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України“.*

Скаржниця стверджує, що оспорювані законодавчі приписи порушують статті 1, 2, 3, 8, 17, 21, 22, 24, 41, 48, 58 Конституції України.